

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות אמור - בהר בחקתי תשפ"ג ♦ עלון מס': 113

השגחה שבועית

המכתב המרגש: השיר הציל אותי

הפעם, במקום הקדמה נביא מכתב מרגש ביותר, ונראה לי שכל מילה מעבר לזה, מיותרת. חזו לשון המכתב, ששלח לי יהודי ביום ראשון פרשת תזריע מצורע:

"זכות עצומה היא לי להיות ממשפחת קו השגחה פרטית. התקשרתי אליך כעת, חשבתי שאולי זה מוקדם מדי, אך לא יכולתי להתאפק... רציתי שתשמע את קולי, שתקשיב להתרגשותי, ותהיה שותף לרגשי לבבי... לא ענית, ולכן אנסה בס"ד להעביר את הדברים בכתב, אך שתדע, שיותר ממה שכתוב כאן כתוב על לוח ליבי. לענייננו:

'החמישי, שאין אין ביד אחד מן הברואים, אין ביד אחד מן הברואים להרע או להיטיב, כי אם, כי אם ברשות ברשות הבורא יתברך שמו... את המילים האלה שרים בשירי ה'בוקר טוב' של הקו בכל יום. שבעת הדברים של בעל חובות הלבבות. שיר חזק, יסודי. מעורר השראה ונותן כוחות ותעצומות נפש בכל עת ובכל שעה.

בשבת האחרונה עברתי ניסיון נורא. מישהו ביזה אותי ברבים באופן שאיני יכול לתאר לך, הוא קיים בהידור 'מכה רעהו בסתר', ובייש אותי ברבים בצורה נוראה ביותר, אזיל סומקא ואתי חיורא כפשוטו. הרגשתי את נשמתי יוצאת, כן, דמי נשפך, אדגיש שוב, ברבים! בשטיבל, מול החברים הכי קרובים שלי. אבל לא הגבתי. לא בזמן הבייזון. לא במהלך כל השבת. גם לא כאשר ניסו לדובב אותי בעניין. אפס.

שיננתי לעצמי המון פעמים את השיר הנ"ל, וידעתי: הוא לא עשה כלום, הוא לא אשם, הוא רק המקל. הוא רק השליח. ואילו לא ניתנה לו הרשות להזיק ולפצוע, לא יכול היה לעשות כלום. את הכוח להבליג שאבתי מכס. אילו לא בא הקו לעולם, אלא בשביל מקרה זה, דיינו. על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו, כאשר יש עשרות ומאות סיפורים שכאלו. אשריכם שזכיתם להרבות כבוד שמים, עלו והצליחו."

בימים אלו אנו מתחילים בס"ד, שנה שישית של קו השגחה פרטית. מתנה נוספת הקב"ה נתן לנו עכשיו: "מגזין השגחה פרטית לכל המשפחה". אלפים שכבר הצטרפו לקוראי המגזין, מעידים שזה נתון לכל המשפחה את הרגע והשלווה, את החוזק והעוצמה של האמונה. כמה צריך להודות ולהלל לקב"ה על כל החסד, ולהמשיך ולהתפלל שזוכה להגיע לכל היהודים בכל העולם ממש. אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך, פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

המקום יצילני מפיזור הנפש

צורך בכסף מזומן ונוזלי. בגלל כל הטרדות האלה הוא מתעורר בכל שעה, ואינו יכול לישון מרוב ריבוי המשימות.

יש עוד הסבר לפסוק זה, והוא שמי שאוכל הרבה מדי, השובע מזיק לו ומביא איתו תופעות של כאבים ומחושים, שמפריעים לו לישון. כך או אחרת, אנו רואים שהעשירות האמיתית אינה מגיעה מריבוי ממון, אלא כמו שאמרו באבות פרק ד', 'איזהו עשיר? השמח בחלקו'. יש מי שיש לו שני מיליון, אבל כשרואה שלחברו יש שלושה מיליון, הוא לא רגוע, הוא לא מרגיש את העושר שלו, אלא רואה מה שחסר לו. לעומתו, מי שיש לו כרגע אלפיים שקלים והוא שמח עימם שמחה גדולה, הוא העשיר האמיתי, כי הוא שמח בחלקו, ולא חסר לו! כי הוא מאמין באמונה שלמה, שכשיצטרך עוד כסף, המלך הגדול יזמין לו מאוצרו הטוב. הוא אינו דואג את דאגת העתיד.

הבוטח בה' ישיג תועלת הממון. נכון שהוא אינו חולש על עסקים נרחבים, אבל הממון שיש לו מביא לו פרנסה, כי מי שנותן חיים - נותן גם מזון, וכך יש לו ליהודי שמתחזק כל מה שהוא צריך.

האם באמת אי אפשר לעשות עסקים? האם לא ייתכן להשקיע בכמה מקומות, ועם כל זה לחיות בשלווה? על זה אמר הסבא קדישא מנובהרדוק, כי מבין האותיות אי ב' ג' ד' ה', מרכיבות את המילה 'דאגה' כולן מלבד ה'. כי כשיש בטחון אין דאגה.

אפשר לעשות עסקים, אפשר להתפרנס בהרחבה בסביעתא דשמיא. רבינו מביא גם מצב של יהודי בעל ממון, ומורה לו כיצד יתנהג ויבטח בה'. כי זה הכלל, ללמוד שער הבטחון, לחזור ולשנן עוד ועוד, ולא לחכות למצב של ניסיונות קשים. לשמוע שיעורים בשער הבטחון ולהתחזק בעקביות. כך נוכל להתמודד בכל המצבים, הן במצב של צמצום וקושי, והן במצב של הרחבה ועושר. כולם צריכים לבטחון, ויהי רצון שזוכה לסייעתא דשמיא, ולהצלחה בכל מעשה ידינו, אמן סלה.

(מתוך שיעור 16 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאזור בחירת השפה, או בחיוג ישיר 02-3011904.)

בפתיחה לשער הבטחון משבח רבינו את החסיד שאמר, 'המקום יצילני מפיזור הנפש'. שאלו אותו, מהו פיזור הנפש? הוא ענה, 'שיהיה לי ממון בראש כל נהר ובראש כל קריה'. אותו חסיד חשש ממצב שבו יהיו לו המון נכסים בהרבה מקומות. תהיה לו רשת עסקים בפריסה ארצית, הכוללים גדלין בכל מיני ערים וקריות, השקעות בארץ ובחול, ועניינים חובקי עולם אותם צריך לנהל, לתחזק, לעקוב אחרי פעילותם, לבדוק שהממונים עושים את מלאכתם כראוי, ולשמור מפני נוכלים וגנבים. במצב כזה, הראש אינו יכול להיות ממוקד בדבר אחד. המחשבות מתפצלות מקצה אחד של הארץ למשנה, מההשקעה במטוסים להשקעה בקידוחי הנפט, כשככל רגע נתון קורה משהו באחד מענפי מסחרו המרובים, והוא צריך להביע דעה, לקבוע החלטה, לברר עניין ולערוך קניין. זהו פיזור הנפש. הנפש מפוזרת. כשאתה עומד ומדבר אתו על דבר אחד, ודורש את תשומת ליבו המלאה, הוא אינו מצליח לתת לך אותה, כי בזמן הזה יש לפחות שלושים דברים דחופים שעליו לסדר. על זה אמרו חז"ל במסכת אבות פרק ב':

'מרבה נכסים מרבה דאגה', ורבינו עובדיה מברטנורא מביא אף הוא שם את דברי החסיד, שיצילו ה' מפיזור הנפש.

בדומה לרעיון זה, אומר החכם מכל אדם בקהלת: **'מתוקה שנת העובד, אם מעט ואם הרבה יאכל'**. מי שעובד לפרנסתו די צרכו, עושה את סדר יומו ביישוב הדעת, מסיים את השתדלותו לפרנסה ופונה לשיעורי תורה, למשפחה, לצרכי הנפש והנשמה - הוא יכול לישון ברוגע. הוא יודע שעשה את המוטל עליו, ומתמודד עם כמות השפע שנכנסת, לפעמים מעט ולפעמים הרבה. בכל מצב הוא אינו טרוד מכל מיני דאגות סביב הכסף. לעומתו 'העשיר' - השובע איננו מניח לו לישון. פירוש הדבר, שריבוי הנכסים מביא דאגות גדולות. הוא לא יכול לישון בלילה, כי מחוץ ביש גישה עם מיליונר בדרום, וכן סוחר דחוף בבית מלון בצפון, והוא צריך להשיג כמה מיליונים שאמנם קיימים אצלו, אבל יש

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

לקל עורך דין

מספר יעקב מאיר מבית שמש:

לפני כשנה, בשבוע שלפני פסח, קיבלתי דו"ח נהיגה שעליי לשלם קנס בסך 740 ש"ח, ובנוסף לכך נרשמת לי הורדה של שמונה נקודות. אין לי מושג למה הגיע לי הדו"ח שרשם לי השוטר. לא ביצעתי את העבירה שפורטה בדו"ח, אני שומר תמיד על חוקי התורה, ומקפיד על נסיעה זהירה ביותר מדין "ונשמרתם". אבל זה לא עניין אף אחד. ברגע שיש דו"ח ויש קנס, צריך לטפל בזה, ואם לא, העונש רק הולך וגדל. הגשתי ערעור, אך הערעור לא התקבל. שוב הגשתי ערעור, וגם זה לא הצליח. אחרי הפעם השלישית, אמרו לי שזהו. ניצלתי את אפשרויות הערעור עד תום, ועתה, אם אני רוצה שהקנס יבוטל, או שלכל הפחות לא יורידו לי נקודות, קיימת רק אפשרות של פנייה לבית משפט. כאן כמובן כבר כדאי לקחת עורך דין. יצאתי קשר עם עורך דין מומחה, וזה אמר לי שהייצוג בבית משפט יעלה לי 1200 ש"ח. כמעט כפול ממחיר הקנס. איני חושב שסכום כזה הוא גדול מדי, כי הקנס היה החלק הקטן בסיפור, שהרי הבעיה הגדולה היתה הורדת הנקודות, שמהוות הגבלה חמורה על הרישיון. כל נהג יודע, שברגע שנוגעים לו בנקודות, הוא נמצא בצרות. עצרתי ושאלתי את עצמי: מה ה' רוצה ממני? איך שלא יהיה, אצטרך להוציא כסף, לקנס או לעורך דין. זה לא שאני כל כך קשור לארנק, מכיסי יוצאים לעתים סכומים גדולים אף יותר, אבל ככה? להשליך כסף לטמיון, להעביר אותו לעורך דין או למדינה? הרי בכסף הזה אני יכול לעשות מצוות, וחבל על המצוות שיכולתי לעשות בו.

העורך דין היה נראה לי יקר מדי, והחלטתי שלא אקח אותו. אקח לי לעורך דין את הקב"ה! כן, אני אשלם כדי להגדיל את שמו בעולם, והוא ימליץ טוב בעדי. התקשרתי למחלקת התרומות של קו השגחה פרטית, ותרמתי 540 ש"ח להפצת עלונים בארבעים בתי כנסת.

מאז שאני שומע את הקו בקביעות, אני חי את חיי ברוגע, ולא נבהל גם כשדו"ח מודבק לשמשת המכונית שלי. אבל עכשיו, אחרי התרומה, הייתי רגוע ממש לגמרי, והתכוונתי למשפט בלי שום מתח. הן לא יכול להיות עורך דין טוב יותר מהבורא יתברך.

המשפט נערך בשעה עשר וחצי. בבוקר היה לי ניסיון קטן, אם ללכת לבית מדרש שמרוחק קצת יותר, ששם מתחילים להתפלל קצת באיחור אחרי הכנה לתפילה, כמנהגי בכל יום, או ללכת לבית מדרש סמוך. אמרתי לעצמי: איך זה שלקראת המשפט, שיושבים בו בני אדם שאינם יודעים מימנם ומשמאלם, אני חרד להגיע בזמן ולהתנהג שם באופן שלא ירגז אף אחד, ואילו עם שחרית אני מתכוון 'להסתדר'? הרי המשפט לאלוקים הוא, הוא השופט האמיתי, וכל השאר הם רק שליחים לבצע גזירת עליון. אם למצוא חן בעיני משהו, זה רק בעיני השם. אחרי המחשבה הזאת, היתה לי כל הפניות להתפלל במתינות. וכך, מצויד בתפילה ובתרומה, יצאתי לבית משפט תעבורה הממוקם בגבעת שאול.

הגעתי למקום וניגשתי לפקיד. הראיתי לו את מסמך הזימון למשפט, ושאלתי מה עלי לעשות עכשיו.

"חכה", הוא אמר, ואני חיכיתי. חיכיתי וחיכיתי, ואף אחד לא קרא לי. אנשים נכנסים ויוצאים, דלתות נפתחות ונסגרות, ואילו אני תקוע שם ולא מעניין אף אחד.

"סליחה", פניתי שוב לפקיד, "אני מחכה כבר הרבה זמן. מה עם התור שלי?" הוא שוב אמר "חכה", רק שכעת הוא כבר פנה למזכיר בכיר יותר, וזה לבכיר עוד יותר, ולבסוף חזר אליי הראשון ואמר: "אין לך משפט היום. הדו"ח בוטל". לא האמנתי למשמע אוזניי. כבר כמה חודשים שאני מסתובב עם דו"ח המרחף על ראשי, ובבת אחת אני שומע שהוא נגוז ואיננו. "ואני לא צריך איזה פתק או אישור, שהדו"ח התבטל?" שאלתי.

"כלום", אמר המזכיר, "לך הביתה".

צמרמורת אחזה בי. עורך הדין עשה את שלו בצורה הטובה ביותר! הכי קלה

צרכי שנת

כשרי צבי מרחוב צפניה בירושלים מספר על מרדף הצנון שלו, הוא לא מרגיש, שהוא בעצם מספר מעשה מופת על אבא יקר ומסור, שרואה בדאגה לילד שלו תפקיד שנמסר לו משמים, והוא עושה את כל ההשתדלות למלא אותו בשלמות. הזריזות והרצון לעזור ולחפש עוד ועוד בשביל ילד יהודי שהוא גם הבן שלך, זהו לימוד שווה בפני עצמו. ועתה נקשיב לר' צבי, בלי להתערב: יש לי בן, שהסלט היחיד שהוא אוכל בשבת זה סלט צנון. לכן בני הבית משתדלים מאוד להכין את הסלט הזה בכל שבוע, גם אם יש סלטים אחרים על השולחן. ביום שישי האחרון ביקשו ממני בבית לקנות צנון. יצאתי לחנות קרובה וחיפשתי צנון, אך לא היה שם. עברתי לחנות אחרת, וגם שם יש מחסור. בחנות השלישית ענו לי כמו ברביעית, החמישית הלכה בעקבות הקודמות לה, והשישית אף היא לא יכלה למכור לי את אשר שאלתי.

החנות השביעית, החביבה, כבר שכנה במרחק הגון מביתי. אף פעם איני נכנס לשם, שכן, כדי להגיע אליה יש צורך בשתיים עשרה דקות הליכה. רציתי לקנות שם צנון, כאשר מראהו של אברך שעמד שם, צד את עיניי. הוא עמד ובידו קופסת שימורים, ורצה לקנות אותה באמצעות כרטיס מזון שמחלקים למשפחות ברוכות ילדים. בכרטיס זה ניתן לקנות רק מוצרים בסיסיים, כמו לחם, חלב וביצים, ואתה קופסה לא נכללה ברשימה. האברך ניסה לקנות את המוצר, ואני המשכתי החוצה, כן - בלי הצנון...

בעומדי מחוץ לחנות, ביקשו ממני שאקנה מוצר דחוף כלשהו. שוב נכנסתי לחנות, ושוב אני רואה את האברך הנבוך, שמעוניין לקנות קופסת שימורים בשווי שישה שקלים, ואינו יכול, כי הכרטיס לא נועד לקופסאות כאלה. בשלב הזה התעוררו בי רגשי מצווה. ניגשתי למוכר ואמרתי לו, "קח 150 ש"ח, ותגיד לאברך שהוא יכול לקנות כאן בכל הסכום הזה".

מיד יצאתי מהמכולת, ולא ראיתי מה נעשה אחר כך. כעבור כמה ימים, כאשר שאלתי את המוכר מה נהיה עם אותם 150 שקלים, הוא התרגש לספר לי כי האברך היקר, אורו עיניו, פשוטו כמשמעו. הוא קרא לנוות ביתו אל החנות, וזו קנתה צרכי שבת בכל הסכום. כמה שמחתי על שהיה לי חלק בשבת של האברך החשוב הזה!

עדיין ביום שישי, חזרתי הביתה בלי צנון, והנה,

להצטרפות למשפחת המנויים
שהכניסו את אור האמונה
והבטחון הביתה
חייגו כעת:
02-6246-845
או בקו השגחה פרטית
02-30-11-300 ש'לוחה 9
ניתן להצטרף גם בעמדת נדריס פולס
חתת השם "מגזין השגחה פרטית"

את שני
המגזינים
הראשונים
חינם!

הצטרפו
עכשיו
וקבלו

למה

לחכות עד שכבר לא ניתן
יהיה להשלים את כל מה
שפטפסתם

והכי פשוטה. מי היה מאמין, שבסופו של דבר לא אשלם פרוטה, ולא תרדנה לי נקודות?! זהו. אין דו"ח. אין משפט. שום דבר לא. נושעת! לגמרי! השלב הבא הוא כמובן להכניס את הסיפור לקו, וכמה שיותר מהר, שהמאזינים ישמעו אותו טרי, חם ונרגש, להודות ולהלל לשמו הגדול. הטלפון מצלצל. מתקשרים מהבית ואומרים לי, שצריך כסף. בבית יהודי צריכים הרבה כסף לפני פסח, וכמעט, רק כמעט, חשבתי לי, שאיזה מין דבר זה, להוציא 540 שקלים מהכיס, בלי לעשות את חשבון הוצאות הבית בתקופה העמוסה הזאת. אבל רק כמעט. ידעתי שמצדקה לא מפסידיים, חיכוי הרבים לא יביא לי שום חיסרון. עמדתי והתפללתי לה' במילים פשוטות, שיעזור וישלח לי כסף. והנה תוך כדי שאני עומד ומבקש, נזכרתי שסוחר אחד לקח ממני מזוזה שכתבתי, והוא הבטיח שכאשר ימכור אותה, הוא ישלם לי. התקשרתי אליו ושאלתי אותו: "מה עם המזוזה?"

"נמכרה", הוא שמח להודיע, "ויש לי בשבילך 570 שקלים!"

בסופו של דבר היה לי הכול: גם מנוחת הנפש מהדו"ח שבוטל, וגם כסף, כמה שצריך. לא הפסדתי כלום, רק הרווחתי, כי בסיומו של כל הסיפור, עוד נשארתי עם הזכות של הפצת האמונה בבורא עולם.

(הבטחון היומי, יום רביעי, פרשת אח"ק תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישור 0-202-3011905. או בחיגוי ישיר 02-3011905.)

רחמים בדין

הסיפור שלי התרחש לפני תשע עשרה שנה. הבת שלי היתה אז בת שנתיים. לא עליכם, היא חלתה במחלה הידועה, וכך עברה את כל הסדרות של הטיפולים - כימותרפיה, ניתוח, השתלה... וברוך השם הטוב והמיטיב, אחרי התהליך היא התרפאה לגמרי. כל מי שעבר דבר כזה, מעיד שרואים את ההשגחה לעין כול. אני רוצה להתמקד בנקודה שהיתה משמעותית ביותר באותו זמן, והוא הנושא של הבידוד. הטיפול באופן כללי מוריד את היעילות של המערכת החיסונית, ולכן במקביל לטיפולים, נערכו גם בדיקות שמעידות על המדדים של המערכת החיסונית. כאשר המדדים יורדים מדי, יש להכניס את החולה לבידוד מדי, כיוון שאם חלילה יחלה במחלה קלה, שלא תהפוך לקטלנית ל"ע. אחר כך מחכים שהמערכת החיסונית תתאושש, וחוזר חלילה. כיוון שידענו שהסיכון קיים אחרי טיפול מסוים, ביקשנו לתכנן זאת כך, שהילדה לא תצטרך להיכנס לבידוד לפני פסח, וכולנו נוכל להסב יחדיו לליל הסדר.

בכלל, כל השנה ההיא של ההתמודדות עם המחלה, היתה שנה קשה מאוד לכולנו. הילדים היו כאן ושם, שבוע במקום אחד ושבוע במקום אחר. יחלנו ממש לחג פסח מאוחד ורגוע, ועשינו את כל המאמצים בשביל זה. אני רוצה גם לציין חסד גדול שעשה עימנו השי"ת, שבכל התקופה הזאת עשינו מה שצריך, בלי להיכנס להיסטריה. הבטנו כל העת על הרחמים והחסדים, והקב"ה ברחמי הרעף עלינו כל טוב.

תכננתי עם הרופאים את זמן הטיפול, אבל תוכניות לחוד ומציאות לחוד. יומיים לפני החג עלה חום גופה של הילדה, והריצו אותה לבידוד בבית החולים. הסרט כבר עבר מול עינינו: חג פסח בו אנו מפוזרים ומפורדים, פעם אני עם הקטנה ופעם אחתי, הילדים לא כאן ולא שם, ואנה אנחנו באים.

אבל גם לזה דאג לנו הריבוננו של עולם. אחרי שקיבלנו את הידיעה, ניגשה אלינו העובדת הסוציאלית במקום, ושאלה איך אנחנו מתכוונים להסתדר. "לא יודעים", ענינו בכנות.

"יש כאן וילה שאתם יכולים לשהות בה", הציעה העו"סית, וכאן היא הפנתה אותה לדירה רחבת ידיים, שמיועדת לחולים המאושפזים לתקופות ארוכות מאוד. בדירה היו חדר לחולה, חדר מוסיקה, חדר משחקים, חצר ענקית וגן שעשועים. כל זה לצד חדר משפחות מעוצב להפליא. מקום יפהפה, שבו כל המשפחה יכולה להיות ביחד!

קיבלנו את ההצעה. הדירה היתה כה גדולה, שאפילו הזמנו אורחים לשהות עימנו, ובה שהינו כל ימי החג! זה היה חג החירות, במלוא מובן המילה. אפילו מנקה נכנסה בכל שעה לנקות את הדירה, כי הרי הכול צריך להיות סטרילי. החוויה הזאת נחלקה אצלנו כחוויה חיובית ומהנה. מין פיצוי על כל התקופה הקשה. חשבנו שכניסה לבידוד תהיה גזרה קשה, ולבסוף, דווקא עובדה זו התבררה לטובה.

(יום שני שבוע של פסח תשפ"ג, לילה, סיפור 3, מס' סיפור 33839. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחר בחירת השפה.)

רגע לפני שאני עולה, אני נזכר בחנות ירקות שממוקמת במרחק דקה מהבית. זאת החנות השמינית, וכידוע שמונה הוא מספר שמעל הטבע. כאן, בחנות הכי קרובה לבית, שימוש מה' נשכחה מתודעתי, התחבא המטמון. החנות עמוסה בצנן בכמות שאפשר לחלק לאלף אנשים, ובשעה טובה ומוצלחת אני קונה ממנו לילדי, האחד מאלף שרק צנן משיבוע אותו.

במחשבה שנייה, נראה כי המטמון התחבא דווקא בחנות השביעית, שלשם הוליכני הקב"ה כדי לספק צרכי שבת למי שהוצרך לכך. אני מלא הודיה לבורא עולם, על שמינה אותי לשליחות זו, וזכיתי לקיימה באופן כה מופלא.

(הבטחון היומי, יום רביעי, פרשת אח"ק תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישור 0-202-3011905. או בחיגוי ישיר 02-3011905.)

כוחו של פרק תהלים

לאחר שציפיתי את השיש במטבח, גיליתי שחסר לי כיור פלסטיק אחד. מה הבעיה? הולכים לחנות וקונים. הגעתי לחנות וביקשתי כיור בגודל סטנדרטי. "אין", אמר לו המוכר, "יש רק גדול או קטן".

ניסיתי בחנות אחרת, וגם שם קיבלתי את אותה התשובה. בחנות השלישית כבר עמדתי בנך ממש. ערימה של כיורים גדולים וערימה של כיורים קטנים קיבלו את פניי, ואילו כיור בגודל המתאים לי, לא מצאתי. נראה שזהו הגודל המבוקש ביותר, ובשלב הזה כבר נמכרו כולם.

"מה אתה מציע לי לעשות?" שאלתי את המוכר. "אני מציע לך לומר פרק תהלים". זה מה שהיה למוכר לענות.

לקחתי את ההצעה שלו ברצינות, ואמרתי בכוונה פרק תהלים. ביקשתי מהבורא הכול יכול, שיזמן לי כיור מתאים למטבח של פסח.

רק כיליתי דברי, והנה אחתי מתקשרת אלי ואומרת, שהיא נמצאת בבתי אונגרין והיא זקוקה בדחיפות לעזרתי בסידור עניין טכני. רצתי לשם, סידרתי מה שצריך, ותוך כדי כך אני רואה שבחנות סמוכה, עומד מחוץ לחנות כיור בודד, בדיוק בגודל שאני מחפש.

"אפשר לקנות את הכיור הזה?" שאלתי.

"בהחלט", ענה המוכר.

"תדע לך, שאת הכיור הזה אני מקבל עם פרק תהלים", סיפרתי למוכר, "בשלוש חנויות הייתי ולא מצאתי".

"אז תדע שהתהלים שלך פעלו", חיך המוכר. "הכיורים בגודל הזה אזלו כבר לפני יומיים, ורק לפני חצי שעה הגיע לכאן מישהו להחזיר את הכיור, כי בסוף הוא לא צריך אותו".

וכך בכוחה של תפילה, זכיתי למטבח מהודר לפסח.

(יום ראשון חול המועד פסח תשפ"ג, אידיש, סיפור 1, מס' סיפור 33897. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחר בחירת השפה.)

חייגו כעת:
02-6246-845
או בקו השגחה פרטית
02-30-11-300 שלוחה 9

ניתן להצטרף גם בעמדת נדרים פלוס
תחת השם "מגזין השגחה פרטית"

**שהכניסו את
אור האמונה
והבטחון הביתה**

**להצטרפות
למשפחת המניינים**

**כל המצטרפים עד
סוף השבוע
יקבלו חינם את שני
המגזינים הראשונים
שחולק לאלפי המניינים
בחודשי ניסן, אייר**

**2
המגזינים
חינם**

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

אנשים רבים נוהגים לערוך חשבונות מסודרים: הם מתעדים את ההכנסות שלהם מול ההוצאות, ובדקים אם ההכנסות תואמות להוצאות. רציני לשאול אם הנהגה זו מראה על חסר בביטחון - כי הרי האדם עושה את ההשתדלות עליו כפי יכולתו, והוא צריך לסמוך על השם שימלא לו את השאר - או שהנהגה הזו כך ראייה.

שאלה מספר 64 א' מנבי ברק

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לרונן בידוד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

יכלול דכיו

הרב משה גרוסמן מבני ברק: מי לנו גדול מהחפץ חיים וצוק"ל, שהיה גדול באמונה, ובספרו ביאור הלכה פוסק הלכה למעשה, שהאדם צריך להיות מחושב בהוצאותיו. חזו לשוננו: "וחה תוכחת מרובה על זמננו, שבעוונותינו הרבים הרבה אנשים עוברין על זה, ולא ישימו לב איך להתנהג בהוצאות ביתם, להרחיק דברים המותרים. ורבים חללים הפילה הנהגה הרעה הזו, שמביאה את האדם לבסוף על ידי זה לידי גזל וחוסר, וגם לחרפה וכלימה".

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: חז"ל הורו, שכלכלת הבית צריכה להיעשות מתוך חשבון הוצאות והכנסות. כפי שביאר רש"י בדברי הגמרא, "טוב איש חונן ומלווה יכלול דבריו במשפט" (חולין פד ע"ב) - "לפי היכולת הוא עומד על צרכיו, ולא בכל תאוות לבו". צא וראה, שעסקים שמנוהלים ללא בדיקה מתמדת של מאזן הוצאות והכנסות, מועדים לקריסה כלכלית.

הרב אהרון בייפוס מרכסים: אדם צריך תמיד לראות, שיהיה איזון בין הצרכים שלו לבין היכולת שלו. במסכת אבות פרק ב' מונים חכמינו ז"ל מספר דברים והיפוכם, ורבי שמעון אומר שם "איהו חכם הרואה את הנולד". ומנגד הוא אומר, "לווה רשע ולא ישלם". ולכאורה אין המדובר על אדם שלוה מלכתחילה בכדי שלא ישלם, כי אדם כזה הוא גנב, אלא המדובר באחד שאינו רואה את הנולד, חי בלי חשבון ולווה בלי חשבון. מכאן לנו שיש חובה לחיות עם חשבון מסודר של הוצאות והכנסות.

הרב נתנאל קרישבסקי מירושלים: הנה ידוע שהאדם צריך להשתדל לפרנסתו, כפי ערך הוצאותיו. ומבואר הדבר באריכות בספר דרך מצוותיך מאמר תגלחת המצורע, ובספר בית הלוי פרשת מקץ ועוד. וזאת אפשר רק על ידי חישוב מדויק של ההוצאות וההכנסות. הרי לנו שדווקא בעל הביטחון, עליו להקפיד לחשב את ההוצאות וההכנסות. מאידך גיסא, מצינו מתלמידי הבעל שם טוב, שעשיית החשבון מצמצמת השפע.

הרב נתנאל שאולזון מבית שמש: מצינו בריבנו יונה במסכת אבות פרק ב', שמסביר את דברי רבי "כל שהיא תפארת לאדם", וכן לשוננו: "האזהב את הממון ושומר אותו שמירה מעולה, ומתייעץ בנדיבות ועושה סדר

בהוצאה, כדי שיספיק לו לעשות הטוב והישר, במקום הראוי להינתן בו".

ביטחון בחשבון

הרב דוד לייפער מירושלים, הרב משה יעקב רו מצפת והרב יעקב כהן מבית אל: רישום מסודר של הוצאות והכנסות, הוא בגדר ההשתדלות הנצרכת. יותר מכך, זה מביא לחיזוק האמונה והביטחון. כך אפשר לראות בחוש, שהוצאות שבת ויום טוב אינן מהחשבון, וכך גם רואים את הסייעתא דשמיא, כשבעת הדחק מגיעות הכנסות בלתי צפויות.

הרב שלמה רוטמן ממודיעין עילית: חיים בלי חשבון הם חיי הפקרות, ואינם ממידת הביטחון. אמנם כן, אנו בוטחים בה' שהוא נותן לנו את כל צרכנו, אך עם כל זה, אנו מחויבים לשמור על הכסף, ולהשתמש בו בשכל ובתבונה.

הרב שמואל אליעזר וייס מחיפה, הרב צבי פוגל ממודיעין עילית, הרב אלעזר מנחם שיבולי מאופקים, הרב מרדכי שלום לוז מירושלים, הרב שלמה שמעון רוטמן מבית שמש והרב דוד בוקר מצפת: אין שום סתירה בין הנהגה זו למידת הביטחון. לחיות עם חשבון ובצורה מסודרת, זהו דבר הכרחי. אך בד בבד יש לזכור, כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל, וכל מה שיש הוא רק מהקב"ה.

הרב יוסף דושינסקי מחיפה והרב מרדכי יהודה רוטשטיין מבני ברק: כאשר אדם חי עם חשבון, הוא יודע מה חסר לו ומבקשו מה, וזוכה שתפילתו נענית, ועל ידי כך מתוסף אצלו חיזוק באמונה וביטחון. ובכלל, איש יהודי חייב לחיות עם חשבון, וכאשר אין חשבון בגשמיות, אין חשבון ברוחניות.

שאלה לעלון 115

אני אברך כולל. אשתי היא המפרנסת העיקרית בבית. לאחרונה היא איבדה את מקום עבודתה, ולאחר חיפושים ארוכים, היא מצאה מקום עבודה שנותן שכר נמוך, שאינו מספיק לכלכלת הבית. שאלתי: האם אחרי שעשינו הכול כדי למצוא עבודה מפרנסת, יצאנו ידי חובת ההשתדלות, או שצריך להמשיך ולחפש משהו יותר טוב? ה"י מבית שמש

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 | 5:3 (לאחר בחירת השפה) | [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 | תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת במדבר. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

לפני זמן מה השארתי סיפור על נס גדול שהיה לי. האמת היא שלא ידעתי כמה כוח יש בהשארת הסיפור, אך לאחר שעמתי תגובות מידידים ומכרים, שסיפרו לי על גדול החיזוק שהיה להם מהסיפור, או אז גם אני בעצמי התחזקתי ממנו ביותר. ייער כוח למערכת החשובה, וייער כוח לכל משאירי הסיפורים.

מצד התובלים

מבית אחד מגדולי הדור שליט"א, נשלח אלינו סכום נכסף עבור הפצת העלון, כשאותו גדול אומר, שהסכום נמסר בידי כפדיון נפש, עבור נער שסר מהדרך, כדי שיחזור בתשובה. והמשיך ואמר: "זכות הפצת האמונה תועיל בעזרת ה' עבורו שיחזור בתשובה".

מצד הנתונים

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרן אסתר וחוגי איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו

שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי השגחה פרטית

לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעטיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים,

משה בן מלכה

ליווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

התודה והברכה

לכ"ק מרן אדמו"ר מבערעוויץ

הגה"צ רבי נחמן רוטנר שליט"א

אשר לקח על עצמו סכום קבוע מהוצאות הגיליון

עלונים ל-40 בתי כנסת

הבתחתי להפיץ עלונים ל-40 בתי כנסת ונושעתי

בריד נחמה בת רחל ליווג הגון

ויכבד מיכל בת עליזה אלס ליווג הגון בקרוב וכל הישועות

בעילום שם לזכות התורם להצלחה ולכל הישועות

לזכות משה אריה בן שרה

בעילום שם לברכה והצלחה בכל העניינים ופרנסה בשפע ועולום בית אמיתי

לזכות משה בן אביבה מיכל ליווג הגון בקרוב ממש

קח גם אתה שותפות קבוע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה ולמזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פלזס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיץ את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

פיתח והנפיש דודיק בל שעות היענה מחזור אילים בסיד

משלוח הגיליונות יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עותקים בעתה

בצורת קבוצות חלקה או 20 עותקים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באדיש, אנגלית וצרפתית

לקבלת העלון במייל 7-023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א להעריך מתנת שמים

פרוטה, מצטבר אצלו סכום נאה שמספיק לו לכל הצטרפויותיו. וגם להיפך, כאשר מזלזלים בפרוטות, פרוטות אלה מצטרפות לחשבון גדול של חובות. בשביל להגיע לחיים על פי האמונה, מלבד העבודה המחשבתית והרעיונית, יש גם עבודה מעשית: להביט ולראות, שכל מה שיש בידינו הוא מתנת שמים. כאשר אנו מעריכים ומחשיבים כל פרוטה שיש בידינו, הרי זהו סימן לכך שאנו מאמינים אמיתיים.

ואמונה אמיתית מביאה שפע גדול. כידוע מהצדיקים, שאמונה הוא מלשון המשכה. על ידי אמונה אמיתית, מושך עליו ישועות והשפעות. יעזור ה', שנזכה כולנו לחיות באמונה ולהישפע בשפע גדול, ולא נזדקק, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם, כי אם לידי המלאה, הקדושה והטהורה, אמן ואמן.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

יהודי בעל אמונה, שיודע שכל כספו נתון בידו כמתנת שמים, שומר על כל פרוטה ופרוטה. והרי ידוע שהקב"ה חס על ממונם של ישראל, ולכן גם אנחנו, שקיבלנו מידו ממון זה, צריכים לחוס על הממון. לשמרו שלא יתבזבז לריק.

בהלכות נגעי הבתים מצינו, שבטרם יבוא הכהן, צריכים לפנות את כל הכלים שיש בבית, כי אם לא כן, כאשר יבוא הכהן ויטמא את הבית, כל הכלים שבתוכו ייטמאו, ויש כלים שאי אפשר לטהרם מטומאתם, והם ילכו לאיבוד. מקשה האור החיים: הרי טומאת הבית תלויה באמירתו של הכהן, ואם כן, יש זמן לפנות את הכלים עד שהכהן יאמר שזה טמא, ומדוע צריכים לפנות את הבית לפני כן?

מתרץ האור החיים: כי לרוב המהירות אפשר לשכוח את הממון הבזוי, והקב"ה חס גם על ממון זה, והם הפכים קטנים העשויים מחרס, שאי אפשר לטהרם. פרוטה לפרוטה מצטרפת. כאשר האדם מחשיב כל

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באדיש ופעם בשבועיים בעברית, בלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)